

جغرافیا و آمایش شهری - منطقه‌ای، شماره ۱۲، پاییز ۱۳۹۳

وصول مقاله: ۱۳۹۲/۸/۵

تأیید نهایی: ۱۳۹۳/۲/۲۷

صفحات: ۸۹ - ۱۱۲

رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی بر اساس زیرساخت‌های گردشگری شهری با روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره

دکتر ابوالفضل قنبری^۱، بهمن شجاعی‌وند^۲، بهرام زینلی^۳

چکیده

امروزه در بسیاری از موارد، گردشگری شهری یکی از بخش‌های سرآغاز توسعه پایدار در شهرهای مناطق در حال توسعه در نظر گرفته شده است و سرآغاز برنامه‌ریزی صحیح برای دستیابی به گردشگری شهری پایدار، شناخت پتانسیل‌های نواحی از این منظر است. از جمله پتانسیل‌های نواحی مختلف در ارتباط با گردشگری شهری می‌توان به زیرساخت‌های گردشگری شهری اشاره کرد. بنابراین اهداف پژوهش حاضر در مرتبه اول، رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی از نظر برخورداری از زیرساخت‌های گردشگری شهری و در مرتبه دوم، مشخص کردن نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری در سطح استان با استفاده از تکنیک SAW،TOPSIS و ضریب چولگی پیرسونی است. این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی بوده و داده‌های مورد نیاز آن به روش استنادی جمع‌آوری شده است. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که اولاً شهرستان‌های تبریز، مراغه و شبستر، سه شهرستان اول و شهرستان‌های ورزقان، چاراویماق و خدا آفرین، سه شهرستان آخر در رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی بر اساس شهرخورداری از زیرساخت‌های گردشگری شهری می‌باشند. ثانیاً به کارگیری ضریب چولگی پیرسونی نیز نشان می‌دهد که توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری در سطح استان آذربایجان شرقی نامتقاضن با چولگی مثبت است.

کلید واژگان: رتبه‌بندی، زیرساخت‌های گردشگری شهری، تصمیم‌گیری چندمعیاره، استان آذربایجان شرقی

۱- استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری - منطقه‌ای، دانشگاه تبریز (نویسنده مسؤول)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه تبریز

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد توریسم، دانشگاه تبریز

و ۵ درصد از سرمایه‌گذاری جهانی را به خود اختصاص داده است (WTTC, 2013).^۲ و در بسیاری از نواحی جهان نیز میزان تجارت گردشگری برابر یا حتی بیشتر از صادرات نفت، تولیدات مواد غذایی و اتومبیل است. چنین گسترش جهانی بهخصوص در کشورهای صنعتی و در حال توسعه منجر به رشد اقتصادی و اشتغال در بسیاری از بخش‌های مرتبط، از ساخت و ساز گرفته تا کشاورزی و مخابرات شده است (Buhalis & Darcy, 2011: 2). از طرفی یکی از مهمترین مقصد‌هایی که روندهای گردشگری جهان را در دهه‌های گذشته تحت تأثیر قرار داده، مراکز شهری است. شهرها به عنوان مقاصد گردشگری دارای عملکرد چند منظوره هستند. شهرها از یک سو اصلی‌ترین مبدأ گردشگران و از طرفی به عنوان مقصد گردشگری نیز مورد توجه می‌باشند (سیف الدینی و همکاران، ۱۳۸۸: ۶۸)؛ یعنی مرکز توریست‌فرست به دلیل شلوغی و ازدحام وجود انواع آنودگی‌ها و کانون توریست‌پذیر به دلیل برخورداری از جاذبه‌های انسان‌ساخت از قبیل بنای‌های تاریخی، اماكن تفریحی نظیر شهریازی و غیره می‌باشند. اصولاً گردشگری شهری بر بنیان جاذبه‌های موجود در شهرها (موزه‌ها، بنای‌های یادبود، استادیوم‌های ورزشی و غیره)، رویدادها و انگیزه‌های گردشگری از قبیل دیدار از دوستان و خویشاوندان، حضور در نمایشگاه‌ها و کنفرانس‌ها، بازدید از میراث فرهنگی، اهداف تجاری، مذهبی و زیارتی، درمانی و بهداشتی، ورزشی و غیره استوار است (پاپلی یزدی و سقایی، ۱۳۸۹: ۱۹۱).

ایران از منظر منابع طبیعی و جاذبه‌های گردشگری در زمرة ده کشور نخست جهان است، متأسفانه همه آمارهای سازمان جهانی گردشگری در سال‌های گذشته از روند بسیار کند ورود گردشگران به

مقدمه

طی نیم قرن گذشته فعالیت‌های گردشگری ابعاد گسترده‌ای به خود گرفته است و هر سال بر تعداد مسافرانی که با انگیزه‌های مختلف سفر می‌کنند، افزوده می‌شود (افتخاری و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۳). مطابق برآورد سازمان جهانی گردشگری، کل گردشگران دنیا در سال ۱۹۵۰ تقریباً ۲۵ میلیون نفر و در سال ۲۰۰۰ حدود ۷۰۰ میلیون نفر بوده است که این رقم در سال ۲۰۲۰ به حدود ۱/۶ میلیارد نفر خواهد رسید. این ارقام نشان دهنده رشد ۷ درصدی در یک دوره پنجاه ساله (۱۹۵۰-۲۰۰۰) است (کاظمی، ۱۳۸۵: ۵). مطالعات انجام شده در مورد آمارهای بدست آمده نیز نشان دهنده صعودی بودن رشد سالانه این صنعت می‌باشد، بررسی آمار نشان می‌دهد، در سطح جهانی تعداد گردشگران در سال ۲۰۱۲ با ۴٪ افزایش نسبت به سال ۲۰۱۱ برای اولین بار از مرز یک میلیارد نفر گذشت و به یک میلیارد و سی و پنج میلیون نفر رسید و انتظار می‌رفت که این صنعت در سال ۲۰۱۳ نیز رشدی نزدیک به همان میزان داشته باشد. اما آمارها رشدی بیش از این میزان را نشان دادند. بدین صورت که تعداد گردشگران در سال ۲۰۱۳ نسبت به سال ۲۰۱۲ با ۵٪ افزایش به یک میلیارد و هشتاد و هفت میلیون نفر رسید و اکنون انتظار می‌رود، این صنعت در سال ۲۰۱۴ رشد ۴-۴.۵ درصد را داشته باشد (UNWTO, 2014).^۳

بنابراین با استناد به آمار و گزارشات ارائه شده می‌توان گفت، صنعت گردشگری در ابعاد جهانی به بزرگترین و پردرآمدترین صنعت در ابعاد جهانی است، به طوری که ۱۱ درصد از تولید ناخالص (Kabassi, 2010: 52)، ۱۰ درصد از اشتغال (اسماعیلی و همکاران، ۱۳۹۰: ۴۷)، ۵ درصد از صادرات

². World Travel & Tourism Council

³. United Nation World Tourism Organization

با وجود جاذبه‌های گردشگری شهری در خور توجه در استان آذربایجان شرقی، تعداد گردشگرانی که برای بازدید از این جاذبه‌ها وارد این استان می‌شوند چشم‌گیر نبوده و از طرف دیگر در اکثر موقع نیز گردشگران وارد شهر تبریز می‌شوند و با وجود جاذبه‌های موجود در شهرهای دیگر، ورود گردشگران به این شهرها بسیار کم است. اگر دلایل تأثیرگذار این روند را بررسی کنیم بی‌شك به کمبود امکانات، تسهیلات و به‌طور کلی زیرساخت‌های گردشگری شهری خواهیم رسید. در این راستا، اهداف اصلی پژوهش حاضر در مرتبه اول: رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی از نظر برخورداری از زیرساخت‌های گردشگری شهری با به‌کارگیری تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره TOPSIS^۱ و SAW^۲ است؛ چرا که رتبه‌بندی یا سطح‌بندی، روشنی برای سنجش توسعه مناطق است و اختلاف مکانی، فضایی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، مناطق را از منظر توسعه نسبت به یکدیگر نیز مشخص می‌کند. با این روش روند شکل‌گیری توسعه قطبی مناطق مشخص و درنهایت، در برنامه‌ریزی توسعه، مناطق نیازمند و کمتر توسعه‌یافته تعیین می‌گردد (تقوایی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۵۵) و هدف دوم: مشخص کردن نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری در سطح استان آذربایجان شرقی با استفاده از ضریب چولگی پیرسونی، است. با توجه به اهداف ذکر شده، پژوهش حاضر در صدد پاسخ به سؤالات ذیل است:

۱. رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی بر اساس زیرساخت‌های گردشگری شهری چگونه است؟
۲. شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی به چه میزان از زیرساخت‌های گردشگری شهری بهره‌مند هستند؟

ایران و در نتیجه، سهم ناچیز این صنعت در درآمد ناخالص ملی کشور ما حکایت دارد (کارگر، ۱۳۸۶) و نیز به تبع تعداد گردشگرانی که وارد شهرها می‌شوند رقم ناچیزی است. در این میان استان آذربایجان شرقی به مرکزیت تبریز که در طول جاده ابریشم، غرب را به شرق پیوند داده و دروازه مشرق زمین خوانده شده است، از گذشته تا به امروز به علت نزدیکی به روسیه، عثمانی (ترکیه فعلی)، ارتباط با کشورهای اروپایی وجود جاذبه‌های گردشگری شهری مشهور چون: بازار تبریز به عنوان بزرگ‌ترین بازار سرپوشیده جهان، گوی مسجدید یا مسجد کبود، استخر ائل گلی، ارگ علیشاه، خانه مشروطه، کاخ موزه میدان شهرداری، موزه قاجار، گنبد سرخ و غیره (سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان آذربایجان شرقی، ۱۳۹۱) پذیرای سیاحان و گردشگران بوده است. بنابراین استان آذربایجان شرقی پتانسیل اولیه و ضروری یعنی جاذبه‌را در زمینه گردشگری شهری دارد.

طرح مسئله

شرایط مبنایی برای توسعه گردشگری شهری به دو دسته تقسیم می‌شود: ۱. به مشخصات درونی مانند سرمایه‌های تاریخی، زیرساخت‌های مناسب شهری و دسترسی آسان به امکانات بستگی دارد؛ ۲. به ویژگی‌های بیرونی مانند تصویر ذهنی و ادراک از طرف دنیای بیرون بستگی دارد (Muñoz, 2004:290). ولی محققان ایرانی نظری متفاوت در اینباره دارند، آنها معتقد‌ند نخستین شرط موققیت هر شهر در توسعه گردشگری شهری، وجود زیرساخت‌های مناسب شهری و مدیریت عاقلانه و مدبرانه در عرصه‌های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و غیره است و دومین شرط، تنسيق و آمایش جاذبه‌های شهر و ایجاد تسهیلات و امکاناتی است که دسترسی به جاذبه‌ها را بیش از پیش آسان سازد (تقوایی و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۱).

¹. Technique for order preference by similarity to ideal solution

². Simple Additive Weighting

وجود جاذبه‌های گردشگری و ارزش‌های فرهنگی، شهر ملایر می‌تواند سالیانه پذیرای جمع کثیری از گردشگران داخلی و خارجی باشد و چنانچه زیرساخت‌های لازم برای استفاده از این جاذبه‌ها فراهم آید؛ امکان اشتغال و کسب درآمد برای ساکنان شهر فراهم می‌آید و مطابق مدل SWOT استراتژی‌های رشد گردشگری شهر ملایر از نوع تهاجمی است. شماعی و موسوی وند (۱۳۹۰) در تحقیقی به سطح‌بندی شهرستان‌های استان اصفهان از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از مدل‌های TOPSIS^۴ و AHP^۴ پرداختند؛ نتایج مدل TOPSIS نشان داد شهرستان‌های اصفهان، شاهین شهر و کاشان از نظر زیرساخت‌های گردشگری در سطح یک تا سه قرار دارند و نتایج تلفیقی دو مدل نشان داد شهرستان‌های اصفهان و کاشان نواحی اول و دوم گردشگری در استان اصفهان هستند.

محدودهٔ مورد مطالعه

استان آذربایجان شرقی با وسعت ۸۸/۴۵۴۹۰ کیلومتر مربع به مرکزیت کلانشهر تبریز در شمال غرب ایران قرار دارد. این استان از شمال به جمهوری آذربایجان و ارمنستان، از غرب و جنوب غرب به استان آذربایجان غربی، از شرق به استان اردبیل و از جنوب شرق به استان زنجان محدود است (شکل ۱). مطابق با آخرین تقسیمات کشوری این استان شامل ۲۰ شهرستان، ۴۴ بخش، ۵۹ شهر و ۱۴۳ دهستان است. بر پایهٔ سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰، جمعیت استان آذربایجان شرقی ۶۲۰، ۷۲۴، ۳۷۳ نفر بوده که نزدیک پنج درصد از جمعیت کل ایران را به خود اختصاص داده است (سالنامه آماری استان آذربایجان شرقی، ۱۳۹۰).

⁴. Analytic Hierarchy Process

۳. آیا زیرساخت‌های گردشگری شهری به طور متعادل (متقارن) در سطح استان آذربایجان شرقی توزیع شده‌اند؟

پیشینهٔ پژوهش

در زمینهٔ گردشگری شهری مطالعات و پژوهش‌های متعددی با استفاده از روش‌های مختلف صورت گرفته است که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: اسدی (2011) در پژوهشی با عنوان استراتژی‌های توسعهٔ گردشگری در ایران، به این نتیجه رسید که گردشگری شهری در ایران یکی از اشکال غالب گردشگری است و می‌تواند به عنوان اولین انتخاب برای گردشگران داخلی و خارجی باشد.

مالکی و فهليانی^۱ (2012) در تحقیقی با عنوان تحلیل استراتژی‌های توسعهٔ گردشگری شهری با استفاده از مدل مدیریت استراتژیک (SWOT)^۲، در شهر نورآباد نشان داد با اینکه شهر نورآباد، قابلیت و فرصت‌هایی مانند محیط‌های جغرافیایی، تنوع منابع طبیعی، جاذبه‌های تاریخی و فرهنگی، چشم‌اندازهای زیبا و غیره دارد؛ ضعف‌ها و تهدیدهایی مانند نبود زیرساخت‌های گردشگری، ضعف مدیریتی و تبلیغاتی و غیره نیز دارد.

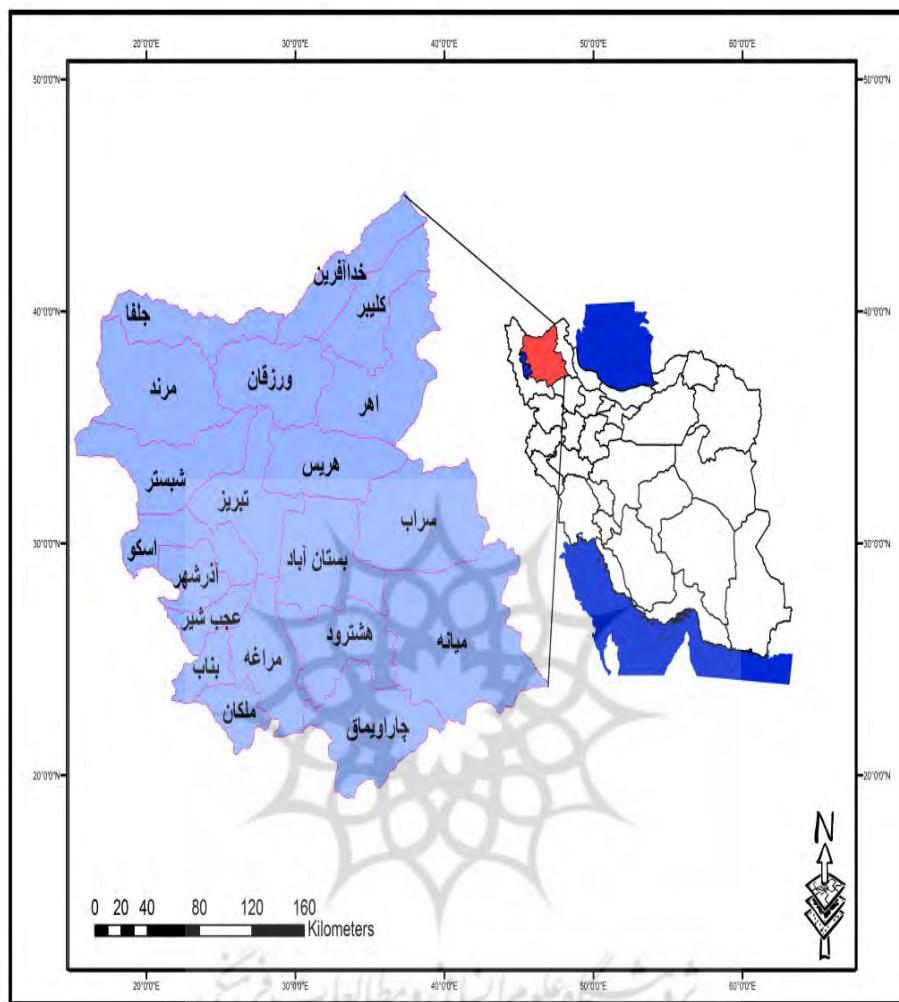
يوسال^۳ (2013) در تحقیقی با عنوان، پیشرفت گردشگری شهری (تفاوت را چه چیزی می‌سازد) به مقایسهٔ تطبیقی پیشرفت گردشگری شهری در استانبول و هلسینکی پرداخت. نتایج نشان داد هر دو شهر از سه نقطه ۱. مکان قرارگیری بین شرق و غرب؛ ۲. تحمل شهر ۳. اندازهٔ شهر) گردشگران را جذب می‌کنند.

رحمانی و همکاران (۱۳۸۹) در تحقیقی توسعهٔ پایدار گردشگری را در شهر ملایر با استفاده از مدل SWOT امکان‌سنجی کردند، نتایج پژوهش نشان داد به دلیل

¹. Maleki and Fahliani

². Strengths, Weaknesses, Opportunities & Threats

³. UYSAL

شکل ۱: نقشه محدوده مورد مطالعه

مرحله اول: انتخاب معیارها و متغیرهای مورد نیاز برای رتبه‌بندی شهرستان‌ها، انتخاب متغیرها و معیارهای مناسب برای هر جامعه، بستگی به دسترسی آمارها، ماهیت و ترکیب جمعیتی و درآمد آن جامعه، هدف برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری و بالاخره انتخاب پژوهشگر دارد. تعیین متغیرها، معیارها و شاخص‌ها، مهمترین گام در مطالعات توسعه ناحیه‌ای و درواقع، بیان آماری پدیده‌های موجود در ناحیه است (جمالی و همکاران، ۱۳۸۸: ۶). بنابراین ۹ متغیر به شرح ذیل برای رتبه‌بندی و تعیین نحوه توزیع زیرساخت‌های

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر بر پایه روش «توصیفی- تحلیلی» و رویکرد حاکم بر فضای تحقیق، کاربردی است. جامعه آماری تحقیق استان آذربایجان شرقی به تفکیک شهرستان‌های آن (آذرشهر، اسکو، اهر، بستان‌آباد، بناب، تبریز، جلفا، چاراویماق، خدآفرین، سراب، شبستر، عجبشیر، کلیبر، مراغه، مرند، ملکان، میانه، ورزقان، هریس و هشتارود) است. دستیابی به اهداف پژوهش منوط بر طی مراحل زیر است:

تصمیم‌گیری چند معیاره است که توسط هوانگ و یون در سال ۱۹۸۱، پیشنهاد شده است. برای استفاده و به کارگیری تکنیک مذکور اجرای مراحل زیر ضرورت دارد. مرحله اول: تشکیل ماتریس تصمیم‌گیری؛ در پژوهش حاضر برای بررسی پتانسیل‌های گردشگری شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی بر اساس زیرساخت‌های گردشگری شهری با تکنیک TOPSIS، بعد از جمع‌آوری داده‌ها ماتریس 20×9 تصمیم‌گیری، شامل ۹ ستون (شاخص کمی) و ۲۰ سطر (گزینه یا شهرستان) تشکیل شده است (جدول ۱).

مرحله دوم: بی‌مقیاس‌سازی؛ برای اینکه کلیه متغیرهای به کار رفته در ستون‌های ماتریس تصمیم‌گیری، به صورت شاخص‌هایی یکسان باشند، به طوریکه به راحتی بتوان آن‌ها را با هم مقایسه کرد از بی‌مقیاس‌سازی نورم (رابطه ۱) استفاده شده و نتایج حاصل از بی‌مقیاس‌سازی نورم در جدول (۲) ارائه شده است. بر این اساس کلیه ستون‌های ماتریس تصمیم‌گیری، دارای یک واحد طول مشابه‌ای می‌شوند (شماعی و موسوی وند، ۱۳۹۰: ۳۱).

$$n_{ij} = \frac{a_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m a_{ij}^2}} \quad (1)$$

گردشگری شهری در سطح استان آذربایجان شرقی انتخاب شده است: ۱. زیرساخت‌های اقامتی و هتل؛ ۲. واحدهای پذیرایی بین راهی و رستوران؛ ۳. اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی (فست فودها)؛ ۴. دفاتر خدمات گردشگری و جهانگردی؛ ۵. شرکت‌ها و تعاونی‌های مسافربری؛ ۶. وسائل نقلیه عمومی درون‌شهری؛ ۷. پارک‌های عمومی؛ ۸. اماکن تفریحی (شامل موزه، سینما، تئاتر و نمایشگاه)؛ ۹. مناطق نمونه گردشگری.

مرحله دوم: جمع‌آوری داده‌ها و ایجاد بانک داده در صفحه گستردۀ اکسل ۲۰۱۰.

مرحله سوم؛ رتبه‌بندی شهرستان‌های با تکنیک SAW و TOPSIS، محاسبه درصد تغییر نتایج و شدت تغییرات رتبه و تعیین نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری با ضریب چولگی پیرسونی.

نتایج

رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی

رتبه‌بندی با تکنیک TOPSIS از جمله روش‌های سطح‌بندی نواحی گردشگری مدل تصمیم‌گیری چند شاخصه، TOPSIS است. این تکنیک از روش‌های

جدول ۱: ماتریس تصمیم‌گیری

متغیر	گزینه	واده‌های اقامتی و هتل	واده‌های پذیرائی بین راه	رسوتان	واده‌های تاثیر و نهادگار	اماکن تفریحی (موزه، سینما، تئاتر و نمایشگاه)	اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی	دفاتر خدمات مسافرتی	تعداد وسایل نقلیه درون شهری	مسافت‌بری	شرکت‌ها و تعاونی‌های	مناطق نمونه گردشگری	پارک‌های عمومی
آذر شهر	۱	۱۳	۱۳	۱	۱۰	۱۳	۱۱۷	۲	۲۸۰	۴	۹	۲	۱۴
اسکو	۳	۳	۳	۳	۶	۶	۷۹	۴	۸۰	۹	۹	۳	۵
اهر	۵	۲	۹	۹	۱۰	۹	۲۲۱	۳	۳۶۷	۲	۲	۳	۵
بسitan آباد	۲	۷	۲۶	۲۶	۱۲	۲۶	۱۳۲	۱	۹۲	۷	۱	۶	۶
بناب	۳	۵	۱	۱	۱۵	۱	۲۶۳	۴	۰	۵	۰	۲	۰
تبریز	۶۴	۴۹	۱۹۲	۱۹۲	۲۵۲۰	۱۳۷	۱۳۰۶۱	۵	۴۰	۵	۱۰۳	۵	۱۷۹
جلفا	۱۳	۹	۲۲	۹	۱۵۱	۵	۱۰۳	۰	۲	۰	۰	۲	۳
چاراویماق	۰	۰	۶	۰	۱۱	۱	۱	۱	۰	۰	۰	۱	۰
خدا آفرین	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱
سراب	۶	۱۱	۱۴	۱۴	۱۸۸	۱	۳۱۳	۵	۵	۰	۰	۵	۹
شبستر	۳	۳۰	۲	۳۰	۲۱۰	۷	۷۰	۶	۶	۰	۰	۶	۲۴
عجبشیر	۲	۲	۶	۲	۵۸	۳	۱۷۶	۱	۱	۰	۰	۱	۲
کلیبر	۷	۱	۱۵	۱	۷۰	۱	۲۵	۱	۰	۰	۰	۱	۴
مراغه	۱۱	۶	۴۱	۶	۲۵۱	۹	۱۴۸۱	۷	۰	۰	۰	۷	۱۸
مرند	۴	۱۸	۱۱	۱۸	۴۴۹	۵	۹	۸	۰	۰	۰	۸	۴
ملکان	۱	۸	۱	۸	۱	۴	۱۷۷	۲	۰	۰	۰	۲	۴
میانه	۴	۳۱	۱۱	۳۱	۲۵۲	۵	۴۷۲	۳	۰	۰	۰	۳	۱۱
ورزان	۱	۰	۹	۰	۳۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۳
هریس	۰	۰	۶	۰	۴۸	۱	۳	۱	۰	۰	۰	۰	۶
هشتارود	۲	۳	۱۶	۳	۶۰	۲	۱۸۱	۷	۰	۰	۰	۷	۲

منبع: سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان آذربایجان شرقی و محاسبات نگارنده‌گان

جدول ۲: ماتریس تصمیم‌بی‌مقیاس

شاخص گزینه	واحدهای اقامتی و هتل	واحدهای پذیرایی یعنی راهی و رستوران	واحدهای تجاری و سینما، نمایشگاه	آماکن غذا و نوشیدنی (موزه، سینما، تئاتر و پیشگاه)	آماکن عمومی صرف	دفاتر خدمات مسافرتی	درون شهری	تعداد وسائل نقلیه	مسافربردی شرکت‌ها و تعاونی‌های	مناطق نمونه گردشگری	پارک‌های عمده‌ی
آذرشهر	۰.۰۱۴۷۹	۰.۱۷۰۱۳	۰.۰۶۳۱۵	۰.۰۴۴۳۵	۰.۰۲۱۲۶	۰.۰۱۴۴۶	۰.۱۷۷۵	۰.۱۸۵	۰.۱۵۴۷۳	۰.۰۷۶۴۴	
اسکو	۰.۰۴۴۳۷	۰.۰۳۹۲۶	۰.۰۱۹۱۴	۰.۰۱۹۹۴	۰.۰۰۶۰۷	۰.۰۰۲۸۹۲	۰.۱۷۷۳	۰.۰۱۷۷۵	۰.۱۹۸۹۳	۰.۰۱۷۳	
اهر	۰.۰۷۳۹۶	۰.۱۱۷۷۸	۰.۰۴۸۵۸	۰.۰۱۳۷۸	۰.۰۰۲۱۶۹	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۶۹۸	۰.۰۰۰۷۸۶	۰.۰۰۴۴۲	۰.۰۲۷۷۵	۰.۰۰۲۷۳
بستان‌آباد	۰.۰۲۹۵۸	۰.۰۳۴۰۲	۰.۰۰۵۸۲۹	۰.۰۰۴۰۰۴	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۶۹۸	۰.۰۰۰۶۹۸	۰.۰۰۰۷۸۶	۰.۰۰۴۴۲	۰.۰۰۹۲۵	۰.۰۰۳۲۷۶
بناب	۰.۰۴۴۳۷	۰.۰۱۳۰۸	۰.۰۰۷۲۲۸	۰.۰۰۹۹۷	۰.۰۰۲۸۹۲	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۸۲	۰.۰۰۰۷۸۲	۰.۰۰۰۷۸۲	۰.۰۱۸۵	۰.۰۱۱۰۵۲
تبیز	۰.۹۴۶۷۴	۰.۶۴۱۲۷	۰.۰۹۳۲۷	۰.۰۹۵۰۳۴	۰.۹۹۰۶	۰.۹۹۱۷۴	۰.۸۸۴۱۷	۰.۴۶۲۵۳	۰.۱۸۵	۰.۹۷۷۴	
جلفا	۰.۱۹۲۳۰	۰.۱۱۷۷۸	۰.۰۱۰۶۸	۰.۰۵۷۲۴۴	۰.۰۰۰۷۸۲	۰.۰۰۳۶۱۵	۰.۰۰۰۷۸۲	۰.۰۰۰۷۸۲	۰.۰۰۰۷۸۲	۰.۱۸۵	۰.۰۱۶۳۸
چاراویماق	۰.	۰.	۰.	۰.۰۰۴۱۷	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۹۲۵	.
خداآفرین	۰.	۰.	۰.	۰.۰۰۴۸۵۸	۰.	۰.	۰.	۰.	۰.	۰.۰۰۰۵۴۶	۰.۰۰۹۲۵
سراب	۰.۰۸۸۷۵	۰.۱۳۳۹۶	۰.۰۰۶۸۰۱	۰.۰۰۷۱۲۷	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۱۸۵	۰.۰۴۹۱۴
شبستر	۰.۰۴۴۳۷	۰.۳۹۲۶۱	۰.۰۰۹۷۱	۰.۰۰۹۷۱	۰.۰۰۰۵۳۱	۰.۰۰۰۵۳۱	۰.۰۰۰۵۳۱	۰.۰۰۰۵۳۱	۰.۰۰۰۵۳۱	۰.۱۸۵	۰.۱۳۱
عجبشیر	۰.۰۲۶۱۷	۰.۰۲۶۱۷	۰.۰۲۹۱۴	۰.۰۲۹۱۸	۰.۰۰۱۳۳۶	۰.۰۰۱۳۳۶	۰.۰۰۱۳۳۶	۰.۰۰۱۳۳۶	۰.۰۰۱۳۳۶	۰.۲۷۷۵	۰.۰۱۰۹۲
کلیبر	۰.۱۰۳۵۵	۰.۰۱۳۰۸	۰.۰۷۲۸۷	۰.۰۲۶۵۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۱۸۵	۰.۰۲۱۸۴
مراغه	۰.۱۶۲۷۲	۰.۰۷۸۵۲	۰.۱۹۹۱۸	۰.۰۹۵۱۵	۰.۱۱۲۴۵	۰.۰۶۵۰۷	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۱۸۵	۰.۰۹۸۲۹
مرند	۰.۰۵۹۱۷	۰.۰۵۹۱۷	۰.۰۵۳۴۲	۰.۰۵۳۴۲	۰.۰۰۰۶۸	۰.۰۰۳۶۱۵	۰.۰۰۰۶۸	۰.۰۰۰۶۸	۰.۰۰۰۶۸	۰.۱۸۵	۰.۰۲۱۸۴
ملکان	۰.۰۱۴۷۹	۰.۱۰۴۶۹	۰.۰۰۴۸۵۸	۰.۰۰۰۹۹۴	۰.۰۱۳۴۳	۰.۰۰۲۸۹۲	۰.۰۰۰۴۴۲	۰.۰۰۰۴۴۲	۰.۰۰۰۴۴۲	۰.۱۸۵	۰.۰۲۱۸۴
میانه	۰.۰۵۹۱۷	۰.۰۴۰۵۷	۰.۰۵۳۴۲	۰.۰۹۵۰۳	۰.۰۳۵۸۳	۰.۰۰۳۶۱۵	۰.۰۰۰۶۸	۰.۰۰۰۶۸	۰.۰۰۰۶۸	۰.۱۸۵	۰.۰۶۰۰۶
ورزان	۰.۰۱۴۷۹	۰.۰۱۴۷۹	۰.۰۴۳۷۲	۰.۰۱۴۰۲	۰.	۰.	۰.	۰.	۰.	۰.۲۷۷۵	۰.۰۱۶۳۸
هریس	۰.	۰.	۰.	۰.۰۲۹۱۴	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳	۰.۰۰۰۷۲۳
هشتزاده	۰.۰۲۹۵۸	۰.۰۳۹۲۶	۰.۰۰۷۷۷۲	۰.۰۰۷۷۷۲	۰.۰۰۰۷۷۷۲	۰.۰۰۰۷۷۷۲	۰.۰۰۰۷۷۷۲	۰.۰۰۰۷۷۷۲	۰.۰۰۰۷۷۷۲	۰.۱۸۵	۰.۰۱۰۹۲

منبع: محاسبات نگارندگان

آنتروپی شانون مستلزم طی کردن چهار مرحله فرعی به شرح ذیل است:

- در مرحله اول، P_{ij} با استفاده از رابطه (۲)، محاسبه و نتایج حاصله در جدول (۳)، ارائه شده است.

$$\text{رابطه (۲)} \quad P_{ij} = \frac{a_{ij}}{\sum_{i=1}^m a_{ij}}$$

مرحله سوم: تعیین وزن شاخص‌ها؛ محاسبه وزن شاخص‌ها در دو تکنیک TOPSIS و SAW مشابه است. برای تعیین وزن و اهمیت هریک از شاخص‌ها روش آنتروپی شانون به کار گرفته شده است. آنتروپی در نظریه اطلاعات، یک معیار عدم اطمینان است که با توزیع احتمال P_i مشخص می‌شود (محبوب و قشقایی، ۱۳۸۸). اجرای

جدول ٣: ماتریس P_{ij}

شناخت	گزینه	هزار کیلومتری عمومی	مناطق نمونه	گردشگری	شهرک ها و تعاونی	کمی مسافربری	تعداد وسایل تغذیه	روز شهری	دقائق	مسافرتی	آماكن عمومی	غذا و نوشیدنی	(موزه، سینما، فرهنگ و تماشگاه)	بنیان و ادواری	جهت واحد های اقامتی و	شناخت
آذرشهر		۰۰۴۶	۰۰۴۴۴	۰۰۶۳۱	۰۰۱۶۵	۰۰۱۰۲	۰۰۲۲۵	۰۰۳۱۷	۰۰۶	۰۰۰۷۵						
اسکو		۰۰۱۶۶	۰۰۶۶۶	۰۰۸۱۱	۰۰۰۴۷	۰۰۲۰۵	۰۰۱۵۲	۰۰۱۴۶	۰۰۱۳۶	۰۰۲۲						
اهر		۰۰۱۶۶	۰۰۶۶۶	۰۰۱۸۱	۰۰۲۱۷	۰۰۱۵۴	۰۰۴۲۵	۰۰۲۴۴	۰۰۴۰	۰۰۳۷						
بستان آباد		۰۰۲	۰۰۲۲۲	۰۰۶۳۱	۰۰۰۵۴	۰۰۰۵۱	۰۰۰۲۵۴	۰۰۲۹۳	۰۱۱۸	۰۰۱۵						
بناب		۰	۰۰۴۴۴	۰۰۴۵۰	۰	۰۰۲۰۵	۰۰۰۵۰۶	۰۰۳۶۶	۰۰۰۰۴	۰۰۲۲						
تبریز		۰۵۹	۰۱۱۱	۰۳۶۰	۰۷۷۳	۰۷۰۲	۰۴۸۵	۰۴۶۹	۰۲۲۲	۰۴۸۴						
جلفا		۰۰۱	۰۰۴۴۴	۰	۰۰۰۶	۰۰۲۵۶	۰۰۲۹	۰۰۵۳۷	۰۰۴۰	۰۰۹۸						
چاراویماق		۰	۰۰۲۲۲	۰	۰	۰۰۰۵۱	۰۰۰۰۲۱	۰۰۱۴۶	۰	۰						
خذاآفرین		۰۰۰۳	۰۰۲۲۲	۰	۰	۰	۰	۰۰۰۲۴	۰	۰						
سراب		۰۰۳	۰۰۴۴۴	۰۰۴۵۰	۰۰۱۸۵	۰۰۰۵۱	۰۰۳۶۱	۰۰۳۴۲	۰۰۵	۰۰۴۵						
شبستر		۰۰۸	۰۰۴۴۴	۰۰۵۴	۰۰۰۴۱	۰۰۳۵۸	۰۰۴۰۴	۰۰۰۴۸	۰۱۳۶	۰۰۲۲						
عجبشیر		۰۰۰۶	۰۰۶۶۶	۰۰۰۹	۰۰۱۰۴	۰۰۱۵۴	۰۰۱۱۱	۰۰۱۴۶	۰۰۰۹	۰۰۱۵						
کلیبر		۰۰۱۳	۰۰۴۴۴	۰۰۰۹	۰۰۰۱۴	۰۰۰۵۱	۰۰۱۳۴	۰۰۳۶۶	۰۰۰۴	۰۰۵۳						
مراغه		۰۰۶	۰۰۴۴۴	۰۰۶۳۱	۰۰۸۷۶	۰۰۴۶۱	۰۰۴۸۳	۰۱۰۰۲	۰۰۲۷	۰۰۸۳						
مرند		۰۰۱۳	۰۰۴۴۴	۰۰۷۲	۰۰۰۰۵	۰۰۲۵۶	۰۰۸۶۴	۰۰۲۶۸	۰۰۸۱	۰۰۳۰۳						
ملکان		۰۰۱۳	۰۰۴۴۴	۰۰۱۸	۰۰۱۰۵	۰۰۲۰۵	۰۰۱۵۲	۰۰۰۰۲۴	۰۰۳۶	۰۰۰۷۵						
میانه		۰۰۳۶	۰۰۴۴۴	۰۰۲۷	۰۰۲۷۹	۰۰۲۵۶	۰۰۴۸۵	۰۰۲۶۸	۰۱۴۱	۰۰۳۰۳						
ورزان		۰۰۱	۰۰۶۶۶	۰	۰	۰	۰۰۰۷۱	۰۰۰۲۲	۰	۰۰۰۷۵						
هریس		۰۰۲	۰۰۶۶۶	۰۰۰۹	۰۰۰۰۱	۰۰۰۵۱	۰۰۰۹۲	۰۰۱۴۶	۰	۰						
هشتزو		۰۰۰۶	۰۰۴۴۴	۰۰۶۳۱	۰۰۱۰۷	۰۰۱۰۲	۰۰۱۱۵	۰۰۳۹۱	۰۰۱۳۶	۰۰۱۵						

منبع، محاسبات نگارندگان

۲. مرحله دوم: مقدار آنتروپی، E_i (مقدار اطمینان) یا استفاده از رابطه (۳) محاسبه شده است:

$$(3) \text{ابطه}, E_j = -K \sum_{i=1}^m [P_{ij} \ln P_{ij}]$$

در رابطه (۳)-یا رابطه (۴) محاسبه و تعیین شده است. در رابطه (۴)، m تعداد گزینه‌ها (شهرستان‌ها) است.

$$\text{رابطه (٤)} \quad -K = \frac{1}{\ln(m)} = \frac{1}{\ln(20)} = -0.334$$

۳. مرحله سوم: مقدار d (مقدار عدم اطمینان) با استفاده از رابطه (۵) محاسبه شده است:

$$(5) \text{ رابطه } d_j = 1 - E_j$$

۴. مرحله جهاز: مقدار W_i (مقدار اوزان) با استفاده از رابطه (۶) به دست آمده است:

$$(6) \quad \text{رابطه} \quad w_j = \frac{d_j}{\sum_{i=1}^n d_i}$$

با محاسبه مقادیر آنتویی، شانوز، نتایج هر یک از مباحث به تفکیک در چندوا (^۴) ارائه شده است (مومنی، ۱۳۹۱: ۱۶).

جدول ۴: مقادیر E_j, d_j, w_j

پارک‌های عمومی	مناطق نمونه گردشگری	شرکت‌ها و تعاونی‌های مسافربری	وسایل نقلیه عمومی درون شهری	دفاتر خدمات مسافرتی	اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی	اماکن تفریحی (وزه، سینما، تئاتر و نمایشگاه)	واحدهای پذیرایی بین راهی و رستوران	واحدهای اقامتی و هتل	شاخص‌ها
۰.۵۶۱	۰.۹۷۵	۰.۷۵۴	۰.۳۳۳	۰.۴۶۳	۰.۶۸۴	۰.۷۰۳	۰.۷۷۷	۰.۶۵۵	E_j
۰.۴۳۹	۰.۰۲۵	۰.۲۴۶	۰.۶۶۷	۰.۵۳۷	۰.۳۱۶	۰.۲۹۷	۰.۲۲۳	۰.۳۴۵	d_j
۰.۱۴۱	۰.۰۰۸	۰.۰۷۹	۰.۲۱۵	۰.۱۷۳	۰.۱۰۲	۰.۰۹۵	۰.۰۷۲	۰.۱۱۱	w_j

منبع: محاسبات نگارندگان

مقدار ۰.۰۷۹ و واحدهای پذیرایی بین راهی و رستوران با مقدار ۰.۰۰۷۲ به ترتیب از نظر وزن شاخص‌ها در رتبه‌های بعدی قرار دارند. مرحله چهارم، به دست آوردن ماتریس بی‌مقیاس موزون یا جدول^(۵). برای این منظور ماتریس بی‌مقیاس شده را در ماتریس مربعی ($W_{n \times n}$) که عناصر قطر اصلی آن اوزان شاخص‌ها و دیگر عناصر آن صفر است ضرب می‌شود(مومنی، ۱۳۹۱: ۲۷).

مطابق جدول (۴)، شاخص وسایل نقلیه عمومی درون شهری با مقدار ۰.۲۱۵ و مناطق نمونه گردشگری با مقدار ۰.۰۰۸ به ترتیب بیشترین و کمترین وزن‌ها را دارند. مطابق جدول ۴، شاخص دفاتر خدمات مسافرتی با مقدار ۰.۱۷۳، پارک‌های عمومی با مقدار ۰.۱۴۱، واحدهای اقامتی و هتل با مقدار ۰.۱۱۱، اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی با مقدار ۰.۱۰۲، اماکن تفریحی با مقدار ۰.۰۹۵، شرکت‌ها و تعاونی‌های مسافربری با

جدول ۵: ماتریس بی مقیاس موزون

پارک‌های عمومی	مناطق نفوذی گردشگری	شرکت‌ها و تعاونی‌های مسافربروی	تعداد وسایل نقلیه درون شهری	دفاتر خدمات مسافرتی	اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی	اماکن تفریحی (موزه، سینما، تئاتر و فناوشگاه)	وادی‌های پذیرایی پیش راهی و رستوران	وحدهای اقامتی و هتل	شخص
۰۰۱۰۷۷	۰۰۰۱۴۸	۰۰۱۲۲۲	۰۰۰۶۵۶	۰۰۰۲۵	۰۰۰۴۵۲	۰۰۰۵۹۹	۰۰۱۲۲۸	۰۰۰۱۶۴	آذرشهر
۰۰۰۳۸۴	۰۰۰۱۴۲	۰۰۱۵۷۱	۰۰۰۱۳	۰۰۰۰۵	۰۰۰۳۰۵	۰۰۰۲۷۶	۰۰۰۲۸۲	۰۰۰۴۹۲	اسکو
۰۰۰۳۸۴	۰۰۰۲۲۲	۰۰۰۳۴۹	۰۰۰۵۹۸	۰۰۰۳۷۵	۰۰۰۸۵۴	۰۰۰۴۶۱	۰۰۰۸۴۸	۰۰۰۸۲۰	اهر
۰۰۰۴۶۱	۰۰۰۰۷۴	۰۰۱۲۲۲	۰۰۰۱۵	۰۰۰۱۲۵	۰۰۰۰۵۱	۰۰۰۵۵۳	۰۰۲۴۴۹	۰۰۰۳۲۸	بستان‌آباد
۰	۰۰۰۱۴۸	۰۰۰۸۷۳	۰	۰۰۰۵	۰۰۱۰۱۶	۰۰۰۶۹۲	۰۰۰۰۹۴	۰۰۰۴۹۲	بناب
۰۱۳۷۸۱	۰۰۰۳۷	۰۰۰۶۹۷۴	۰۲۱۳۲۲	۰۱۷۱۳۷	۰۰۹۷۴۴	۰۰۰۸۸۶	۰۰۴۶۱۷	۰۱۰۵۰۸	تبریز
۰۰۰۲۳	۰۰۰۱۴۸	۰	۰۰۰۱۶۸	۰۰۰۶۲۵	۰۰۰۵۸۳	۰۰۱۰۱۴	۰۰۰۸۴۸	۰۰۲۱۳۸	جلفا
۰	۰۰۰۰۷۴	۰	۰	۰۰۰۱۲۵	۰۰۰۰۴۲	۰۰۰۲۷۶	۰	۰	چاراویماق
۰۰۰۰۷۶	۰۰۰۰۷۴	۰	۰	۰	۰	۰۰۰۰۴۶	۰	۰	خداآفرین
۰۰۰۶۹۲	۰۰۰۱۴۸	۰۰۰۸۷۳	۰۰۰۵۱	۰۰۰۱۲۵	۰۰۰۷۲۶	۰۰۰۶۴۶	۰۰۰۹۶۴	۰۰۰۹۸۵	سراب
۰۰۱۸۴۷	۰۰۰۱۴۸	۰۰۱۰۴۷	۰۰۰۱۱۴	۰۰۰۸۷۵	۰۰۰۸۱۲	۰۰۰۰۹۲	۰۰۲۸۲۶	۰۰۰۴۹۲	شبستر
۰۰۰۱۵۳	۰۰۰۲۲۲	۰۰۰۱۷۴	۰۰۰۲۸۷	۰۰۰۳۷۵	۰۰۰۲۲۴	۰۰۰۲۷۶	۰۰۰۱۸۸	۰۰۰۳۲۸	عجیشیر
۰۰۰۳۰۷	۰۰۰۱۴۸	۰۰۰۱۷۴	۰۰۰۰۴	۰۰۰۱۲۵	۰۰۰۰۲۷	۰۰۰۶۹۲	۰۰۰۰۹۴	۰۰۱۱۴۹	کلیبر
۰۰۱۳۸۵	۰۰۰۱۴۸	۰۰۱۲۲۲	۰۰۲۴۱۷	۰۰۱۱۲۵	۰۰۰۹۷	۰۰۱۸۹۲	۰۰۰۵۶۵	۰۰۱۸۰۶	مراغه
۰۰۰۳۰۷	۰۰۰۱۴۸	۰۰۱۳۹۶	۰۰۰۰۱۴	۰۰۰۶۲۵	۰۰۱۷۳۶	۰۰۰۵۰۷	۰۰۱۶۹۶	۰۰۰۶۵۶	مرند
۰۰۰۳۰۷	۰۰۰۱۴۸	۰۰۰۳۴۹	۰۰۰۲۸۸	۰۰۰۵	۰۰۰۳۰۵	۰۰۰۰۴۶	۰۰۰۷۵۳	۰۰۰۱۶۴	ملکان
۰۰۰۸۴۶	۰۰۰۱۴۸	۰۰۰۵۳۲	۰۰۰۷۷	۰۰۰۶۲۵	۰۰۰۹۷۴	۰۰۰۵۰۷	۰۰۲۹۲۱	۰۰۰۶۵۶	میانه
۰۰۰۲۳	۰۰۰۲۲۲	۰	۰	۰	۰۰۰۱۴۳	۰۰۰۴۱۵۴	۰	۰۰۰۱۶۴	ورزان
۰۰۰۴۶۱	۰۰۰۲۲۲	۰۰۰۱۷۴	۰۰۰۰۴	۰۰۱۲۵	۰۰۰۱۸۵	۰۰۰۲۸۶	۰	۰	هریس
۰۰۰۱۵۳	۰۰۰۱۴۸	۰۰۱۲۲۲	۰۰۰۲۹۵	۰۰۰۲۵	۰۰۰۲۳۱	۰۰۰۷۳۱	۰۰۰۲۸۲	۰۰۰۳۲۸	هشتروود

منبع: محاسبات نگارندگان

مرحله پنجم: تعیین راه حل ایدئال و ایدئال حداقل: مرحله پنجم، خود شامل دو زیر مرحله است:

۱. مرحله اول: تعیین آلتراتناتیو ایدئال یا مثبت (بالاترین عملکرد هر شاخص) که آن را با (A^+) نشان می‌دهند:

$$(7) A^+ = \{ (\max_i v_{ij} / j \in J), (\max_i v_{ij} / j \in J) \}$$

۲. مرحله دوم: تعیین آلتراتناتیو حداقل یا منفی (پایین‌ترین عملکرد هر شاخص) که آن را با (A^-) نشان می‌دهند:

$$(8) A^- = \{ (\max_i v_{ij} / j \in J), (\max_i v_{ij} / j \in J) \}$$

مرحله ششم: تعیین معیار فاصله‌ای برای آلتراتناتیو ایدئال (d_i^+), و آلتراتناتیو حداقل (d_i^-), با روابط (۹ و ۱۰):

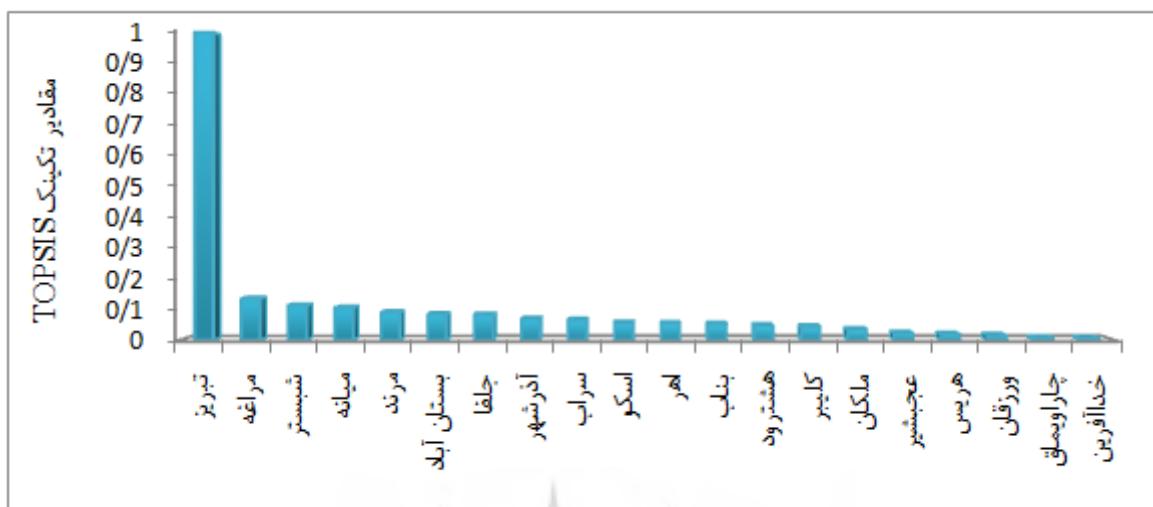
$$(9) d_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_{ij} - v_j^+)^2} \quad i = 1, 2, \dots, m$$

$$(10) d_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_{ij} - v_j^-)^2} \quad i = 1, 2, \dots, m$$

آلترناتیوها بر اساس میزان C_i^* است که رقم به دست آمده بین صفر و یک در نوسان است. بنابراین $C_i^* = 1$ نشان دهنده بالاترین رتبه و $C_i^* = 0$ نیز نشان دهنده کمترین رتبه است (Shen & Huang, 2011: 356).

مرحله پایانی، تعیین ضریبی که برابر است با فاصله آلتراتناتیو حداقل d_i^- تقسیم بر مجموع فاصله آلتراتناتیو حداقل d_i^- و فاصله آلتراتناتیو ایده آل d_i^+ که آن را با C_i^* نشان داده می‌شود. شایان ذکر است، رتبه‌بندی

$$(11) C_i^* = \frac{d_i^-}{d_i^- + d_i^+}$$

شکل ۲: رتبه بندی با تکنیک TOPSIS

این روش در علوم مختلف به ویژه علوم اجتماعی، به طور گستردگایی به دلیل سادگی و ضریب خطای کم مورد استفاده قرار می‌گیرد (رهنمائی و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۲۸). باید در نظر داشت روش SAW برای مواردی مناسب است که نرخ تبادل در بین شاخص‌ها ثابت و واحدها برابر باشند (نوجوان و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۹۱). برای استفاده و به کارگیری تکنیک مذکور، اجرای مراحل زیر ضرورت دارد.

مرحله اول: تشکيل ماترييس تصميم گيري. مراجعه شود

مرحله دوم: بی مقیاس سازی؛ در تکنیک SAW برای اینکه کلیه ستون های ماتریس تصمیم گیری، واحدی مشابه داشته باشند به طوریکه به راحتی بتوان آن ها را با هم مقایسه کرد از بی مقیاس سازی خطی (رابطه ۱۲) استفاده می شود. که نتایج حاصل از این روش در جدول (۶) ارائه شده است.

$$(12) \quad \text{رابطه} \quad n_{ij} = \frac{a_{ij}}{\text{Max } a_{ji}}$$

مطابق رتبه‌بندی تکنیک TOPSIS (شکل ۲)، شهرستان‌های تبریز با مقدار (۱)، مراغه با مقدار (۰.۱۳۴)، شیستر با مقدار (۰.۱۱۲)، میانه با مقدار (۰.۱۰۴)، مرند با مقدار (۰.۰۸۹) و شهرستان‌های عجبشیر با مقدار (۰.۰۲۲)، هریس با مقدار (۰.۰۱۸)، ورزقان با مقدار (۰.۰۱۵)، چاراویماق با مقدار (۰.۰۰۷) و خدآفرین با مقدار (۰.۰۰۵) به ترتیب در پنجم رتبه اول و آخر قرار دارند. بنابراین مطابق رتبه‌بندی تکنیک TOPSIS، شهرستان‌های تبریز و خدآفرین به ترتیب برخوردارترین و محروم‌ترین شهرستان‌ها از نظر زیرساخت‌های گردشگری شهری در استان آذربایجان شرقی هستند.

- رتبه بندی با تکنیک SAW -

از دیگر روش‌های سطح بندی نواحی گردشگری مدل تصمیم‌گیری چند شاخصه، SAW است. این تکنیک از روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره است که برای اولین بار در سال‌های جنگ جهانی با هدف بهینه‌سازی عملیاتی مورد استفاده قرار گرفت. از آن زمان تاکنون

جدول ۶: ماتریس تصمیم‌بی مقیاس

شاخص	گزینه	واحدهای اقامتی و هتل	واحدهای پذیرایی بین راهی و رستوران	آماکن تفریحی (موزه، سینما، نمایشگاه)، نمایشگاه	اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی	دفتر خدمات مسافرتی	تعداد وسائل نقلیه درون شهری	شرکت‌ها و تعاوینهای مسافربردی	مناطق نونه گردشگری	پارک‌های عمومی
آذرشهر	۰.۰۱۵۶	۰.۲۶۵	۰.۰۳۱	۰.۰۶۷	۰.۰۴۶	۰.۰۱۴	۰.۰۲۱	۰.۰۰۶	۰.۱۷۵	۰.۰۷۸
اسکو	۰.۰۴۶۸	۰.۰۶۱	۰.۰۳۱	۰.۰۳۱	۰.۰۳۱	۰.۰۲۹	۰.۰۰۶	۰.۰۲۵	۰.۰۲۸	۰.۰۲۸
اهر	۰.۰۷۸۱	۰.۱۸۳	۰.۰۵۲	۰.۰۵۲	۰.۰۸۷	۰.۰۲۱	۰.۰۲۸	۰.۰۰۵	۰.۱۷۵	۰.۰۲۸
بستان‌آباد	۰.۰۳۱۲	۰.۰۵۳۰	۰.۰۶۲	۰.۰۵۲	۰.۰۰۷	۰.۰۰۷۰	۰.۰۰۷۰	۰.۱۷۵	۰.۰۳۳	۰.۰۳۳
بناب	۰.۰۴۶۸	۰.۰۲۰	۰.۰۷۸	۰.۰۱۰۴	۰.۰۲۹	۰.۰۰۷	۰	۰.۱۲۵	۰.۰۴	۰
تریز	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
جلفا	۰.۲۰۳	۰.۱۸۳	۰.۱۱۴	۰.۰۵۹	۰.۰۳۶	۰.۰۰۷۸	۰.۰۰۷۸	۰	۰.۰۱۶	۰.۰۴
چاراویماق	۰	۰	۰.۰۳۱	۰.۰۰۴	۰.۰۰۷	۰.۰۰۰۷	۰	۰	۰.۰۲	۰
خداآفرين	۰	۰	۰	۰.۰۰۵	۰	۰	۰	۰	۰.۰۰۵	۰.۰۲
سراب	۰.۰۹۳۷	۰.۰۲۲۴	۰.۰۷۲	۰.۰۷۴	۰.۰۰۷	۰.۰۲۳	۰.۰۱۲۵	۰.۰۴	۰.۰۵۰	۰.۱۳۴
شبستر	۰.۰۴۶۸	۰.۰۶۱۲	۰.۰۱۰	۰.۰۸۳	۰.۰۵۱	۰.۰۰۵	۰.۰۰۵	۰.۱۵	۰.۰۴	۰.۱۳۴
عجبشیر	۰.۰۳۱۲	۰.۰۴۰	۰.۰۳۱	۰.۰۲۰	۰.۰۲۱	۰.۰۱۳۴	۰.۰۰۲۵	۰.۰۶	۰.۰۱۱	۰.۰۲۲
کلیبر	۰.۱۰۹	۰.۰۲۰	۰.۰۷۸	۰.۰۲۷	۰.۰۰۷	۰.۰۰۲	۰.۰۰۲۵	۰.۰۴	۰.۰۲۲	۰.۱۰۰۵
مراغه	۰.۱۷۱	۰.۱۲۲	۰.۰۱۳	۰.۰۷۴	۰.۰۶۵	۰.۱۱۳	۰.۰۱۷۵	۰.۰۴	۰.۰۲۲	۰.۱۰۰۵
مرند	۰.۰۶۲۵	۰.۰۳۶۷	۰.۰۵۷	۰.۰۷۸	۰.۰۳۶	۰.۰۰۰۶	۰.۰۰۰۶	۰.۲	۰.۰۲۲	۰.۰۲۲
ملکان	۰.۰۱۵۶	۰.۱۶۳	۰.۰۰۵	۰.۰۳۱	۰.۰۲۹	۰.۰۱۳۵	۰.۰۰۵	۰.۰۰۵	۰.۰۲۲	۰.۰۲۲
میانه	۰.۰۶۲۵	۰.۰۳۲	۰.۰۵۷	۰.۰۷۸	۰.۰۳۶	۰.۰۰۳۶	۰.۰۰۷۵	۰.۰۴	۰.۰۶۱	۰.۰۲۲
ورزان	۰.۰۱۵۶	۰.	۰	۰.۰۴۶	۰.۰۱۴	۰	۰	۰	۰.۰۶	۰.۰۱۶
هریس	۰	۰	۰	۰	۰.۰۱۹	۰.۰۰۷	۰.۰۰۰۲	۰.۰۲۵	۰.۰۳	۰.۰۳۳
هشتود	۰.۰۳۱۲	۰.۰۶۱	۰.۰۸۳	۰.۰۲۸	۰.۰۲۳۸	۰.۰۱۴	۰.۰۱۳۸	۰.۰۱۷۵	۰.۰۴	۰.۰۱۱۱

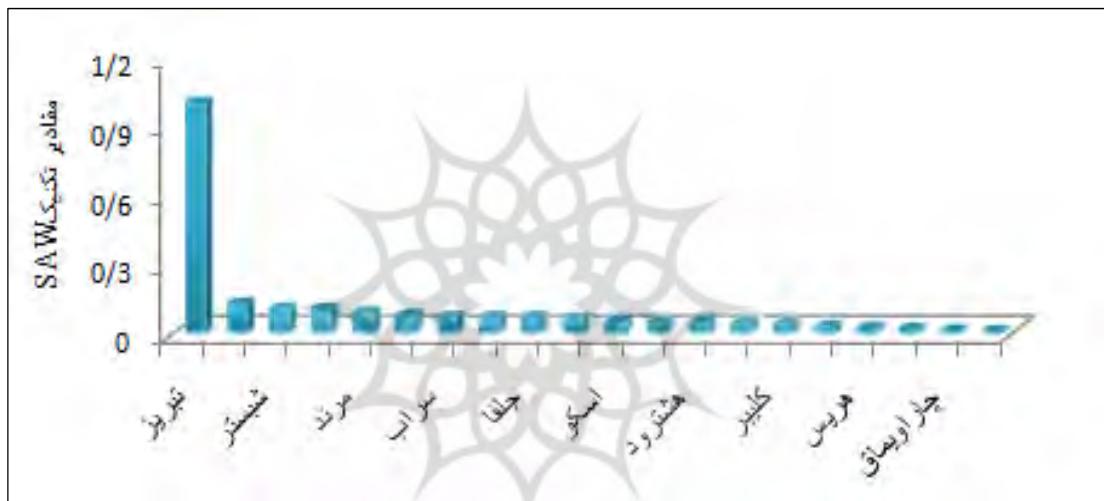
منبع: محاسبات نگارندگان

مذکور، مقادیر ماتریس تصمیم‌گیری بی‌مقیاس شده (جدول ۶) در مقادیر اوزان شاخص‌ها (W_j) ضرب، که نتایج حاصله بین ۱ (بهترین گزینه) و صفر (بدترین گزینه) در نوسان است.

$$(13) \quad A^* = \left\{ A_i \left| \text{Max} \sum_{j=1}^n n_{ij} \cdot W_j \right. \right\}$$

مرحله سوم: تعیین وزن شاخص‌ها؛ تعیین وزن‌های شاخص با آنتروپی شانون انجام شده که نتایج حاصله در جداول ۳ و ۴ ارائه شده است.

مرحله پایانی: رتبه‌بندی و انتخاب بهترین گزینه از طریق رابطه (۱۳) انجام شده است. مطابق رابطه (۱۳) در روش SAW، گزینه‌ای انتخاب می‌شود که حاصل جمع مقادیر بی‌مقیاس شده وزنی آن بیش از سایر گزینه‌ها باشد (مومنی، ۱۳۹۱: ۲۱). مطابق رابطه

شکل(۳)- رتبه بندی با تکنیک SAW

زیرساخت‌های گردشگری شهری در استان آذربایجان شرقی هستند.

رتیب‌بندی نهایی و تلفیق نتایج دو تکنیک SAW و TOPSIS

اگر در یک مسئله واقعی، روش‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه چون SAW, TOPSIS, AHP وغیره استفاده شوند ممکن است این روش‌ها، رتبه‌بندی واحدی برای آن مسئله ارائه نکنند که این مسئله همواره قابل پیش‌بینی است؛ بنابراین برای حل این

مطابق اطلاعات درج شده در شکل (۳)، شهرستان‌های تبریز با مقدار (۰.۹۹۶)، مراغه با مقدار (۰.۱۲۴)، شبستر با مقدار (۰.۱۰۲)، میانه با مقدار (۰.۰۹۹)، مرند با مقدار (۰.۰۸۵) و شهرستان‌های عجبشیر با مقدار (۰.۰۲۶)، هریس با مقدار (۰.۰۱۷)، ورزقان با مقدار (۰.۰۱۴)، چاراویماق با مقدار (۰.۰۰۶) و خداآفرین با مقدار (۰.۰۰۳) به ترتیب در پنجم رتبه اول و آخر قرار دارند. بنابراین مطابق رتبه‌بندی تکنیک SAW، شهرستان‌های تبریز و خداآفرین به ترتیب برخوردارترین و محرومترین شهرستان‌ها از نظر

ترتیب ۱ و ۰.۹۶۰ است که میانگین آن برابر با ۰.۹۸ می باشد. برای گزینه‌های دیگر نیز به همین شکل این روش عمل می‌کند. نتایج حاصل از این استراتژی در رتبه‌بندی گزینه‌ها در جدول (۷) ارائه شده است. مزیت این روش رتبه‌بندی نسبت به دیگر استراتژی‌ها این است که مقدار به‌دست آمده از این روش، میانگین مقادیر نهایی مدل‌های به‌کار رفته در پژوهش است که گرایش مرکزی مقادیر دو یا چند تکنیک به‌کار رفته است. اما یک چنین وضعیتی در روش‌های دیگر که تأکید صرف آنها بر رتبه است، مشاهده نمی‌شود. مثلاً ممکن است در استفاده از استراتژی میانگین رتبه‌ها با اعداد اعشاری مواجه شویم که چنین نتایجی، بلاطکلیفی پژوهشگر و تصمیم‌گیران را در حین استفاده از دو تکنیک چند معیاره، به‌دبال خواهد داشت.

مشکل می‌توان از روش میانگین رتبه‌ها، روش بُردا و روش کُپ لند استفاده کرد (مومنی، ۱۳۹۱: ۲۲). روش بُردا و کُپ لند در پژوهش حاضر قابل استفاده نیست؛ چرا که این روش‌ها برای تحقیقاتی کاربرد دارند که حداقل سه روش تصمیم‌گیری چند معیاره در آن‌ها به کار گرفته شده باشد. اما روش میانگین رتبه‌هادر این پژوهش قابل استفاده است. این روش در واقع میانگین رتبه‌های به‌دست آمده با تکنیک‌های مورد استفاده پژوهش را محاسبه و سپس به رتبه‌بندی نهایی از بزرگترین تا کوچکترین مقدار اقدام می‌کند. برای مثال رتبه شهرستان آذرشهر با تکنیک TOPSIS، (۸) و با تکنیک SAW، (۸) که میانگین رتبه آن برابر با ۸ است. روش میانگین رتبه‌ها برای شهرستان‌هایی که رتبه زوج یا فرد را دارند مناسب است. اما زمانی که شهرستانی مانند اسکو که رتبه آن با تکنیک TOPSIS، ۱۰ و با تکنیک SAW، ۱۱ است با استفاده از این روش، رتبه حاصله برابر با ۱۰.۵ خواهد شد که با مقادیر این چنینی نمی‌توان به رتبه‌بندی مطلوبی دست یافت. از سویی در پی استفاده از میانگین رتبه‌ها، احتمال دارد که رتبه‌ای واحد برای چند شهرستان تکرار شود، مانند رتبه ۸ که در این پژوهش، برای شهرستان‌های آذرشهر، جلفا و سراب تکرار شده است. بنابراین برای حل چنین مسائل و مشکلاتی، بعد از بررسی‌های به‌عمل آمده روش پیشنهادی برای رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی به کار گرفته شد. در روش ابداعی میانگین مقادیر نهایی که برای رتبه بندی گزینه‌ها از طریق تکنیک TOPSIS و SAW به‌دست آمده بود، برای هریک از گزینه‌ها محاسبه و سپس اقدام به رتبه‌بندی میانگین‌های به‌دست آمده از بیشترین تا کمترین میانگین شد. برای مثال، مقدار نهایی با تکنیک SAW و TOPSIS برای شهرستان تبریز به

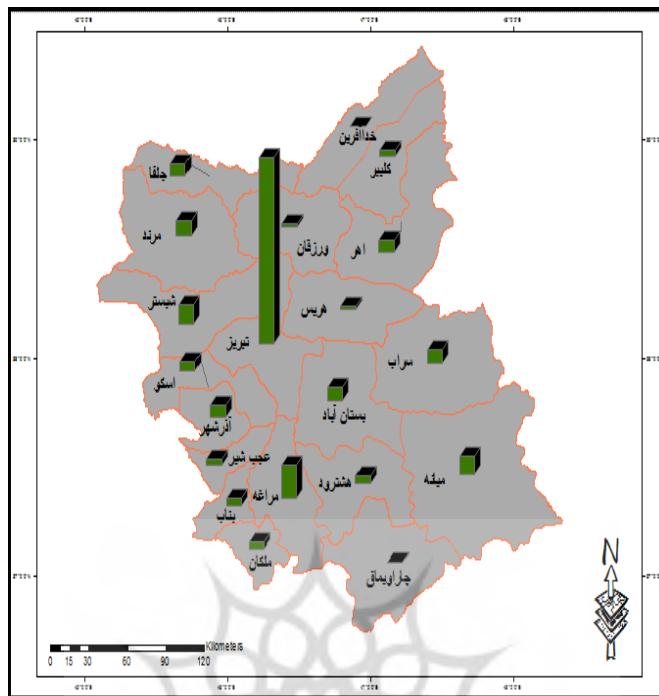
جدول ۷ رتبه‌بندی نهایی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی

نام شهرستان	متغیر TOPSIS	متغیر TOPSIS	متغیر SAW	متغیر SAW	متغیر پیشگیری از زیست‌محیطی				
آذرشهر	۰.۰۶۸	۰.۰۶۶	۸	۸	۰.۰۶۷	۰.۰۵۱	۱۰.۵	۱۱	۰.۰۵۷
اسکو	۰.۰۵۵	۰.۰۵۳	۱۰	۱۱	۰.۰۴۸	۰.۰۴۸	۱۰.۵	۱۱	۰.۰۵۵
اهر	۰.۰۵۳	۰.۰۵۸	۱۰	۱۰	۰.۰۵۵	۰.۰۴۷	۱۰.۵	۱۱	۰.۰۵۵
بستان‌آباد	۰.۰۸۳	۰.۰۷۵	۶	۶	۰.۰۷۹	۰.۰۷۹	۱۰.۵	۱۱	۰.۰۷۹
بناب	۰.۰۵۱	۰.۰۴۳	۱۲	۱۲	۰.۰۴۷	۰.۰۴۷	۱۲	۱۲	۰.۰۴۷
تبریز	۱	۱	۱	۱	۰.۹۹۸	۰.۹۹۸	۱	۱	۰.۹۹۸
جلفا	۰.۰۸۲	۰.۰۶۵	۹	۸	۰.۰۷۳۵	۰.۰۷۳۵	۸	۹	۰.۰۷۳۵
چاراویماق	۰.۰۰۷	۰.۰۰۶	۱۹	۱۹	۰.۰۰۶۵	۰.۰۰۶۵	۱۹	۱۹	۰.۰۰۶۵
خداآفرین	۰.۰۰۵	۰.۰۰۰۲	۲۰	۲۰	۰.۰۰۳۵	۰.۰۰۳۵	۲۰	۲۰	۰.۰۰۳۵
سراب	۰.۰۶۴	۰.۰۶۷	۷	۸	۰.۰۶۵	۰.۰۶۵	۷	۸	۰.۰۶۵
شیبستر	۰.۱۱۲	۰.۱۰۲	۳	۳	۰.۱۰۷	۰.۱۰۷	۳	۳	۰.۱۰۷
عجبشیر	۰.۰۲۲	۰.۰۲۶	۱۶	۱۶	۰.۰۲۴	۰.۰۲۴	۱۶	۱۶	۰.۰۲۴
کلیبر	۰.۰۴۳	۰.۰۳۳	۱۵	۱۵	۰.۰۳۸	۰.۰۳۸	۱۴.۵	۱۵	۰.۰۳۸
مراغه	۰.۱۳۴	۰.۱۲۴	۲	۲	۰.۱۲۹	۰.۱۲۹	۲	۲	۰.۱۲۹
مرند	۰.۰۸۹	۰.۰۸۵	۵	۵	۰.۰۸۷	۰.۰۸۷	۵	۵	۰.۰۸۷
ملکان	۰.۰۳۴	۰.۰۳۵	۱۴	۱۴	۰.۰۳۴۵	۰.۰۳۴۵	۱۴.۵	۱۴	۰.۰۳۴۵
میانه	۰.۱۰۴	۰.۰۹۹	۴	۴	۰.۱۰۱	۰.۱۰۱	۴	۴	۰.۱۰۱
ورزان	۰.۰۱۵	۰.۰۱۴	۱۸	۱۸	۰.۰۱۴۵	۰.۰۱۴۵	۱۸	۱۸	۰.۰۱۴۵
هریس	۰.۰۱۸	۰.۰۱۷	۱۷	۱۷	۰.۰۱۷۵	۰.۰۱۷۵	۱۷	۱۷	۰.۰۱۷۵
هشتود	۰.۰۴۷	۰.۰۴۲	۱۳	۱۳	۰.۰۴۴۵	۰.۰۴۴۵	۱۳	۱۳	۰.۰۴۴۵

منبع: محاسبات نگارندگان

آفرین با مقدار (۰.۰۰۳۵)، از نظر رتبه‌بندی براساس زیرساخت‌های گردشگری شهری با نتایج تلفیقی دو تکنیک TOPSIS, SAW رتبه‌های شانزدهم تا بیستم را به خود اختصاص داده‌اند. در این میان تبریز با مقدار (۰.۹۹۸) و خدا آفرین با مقدار (۰.۰۰۳۵) به عنوان برخوردارترین و محروم‌ترین شهرستان‌های از لحاظ بهره‌مندی از زیرساخت‌های گردشگری شهری در استان آذربایجان شرقی هستند (شکل ۴).

مطابق اطلاعات جدول (۷)، شهرستان تبریز با مقدار (۰.۹۹۸)، مراغه با مقدار (۰.۱۲۹)، شیبستر با مقدار (۰.۱۰۷)، میانه با مقدار (۰.۱۰۱) و مرند با مقدار (۰.۰۸۷)، به ترتیب از لحاظ رتبه‌بندی بر اساس زیرساخت‌های گردشگری شهری با نتایج تلفیقی دو تکنیک TOPSIS, SAW رتبه‌های اول تا پنجم را به خود اختصاص داده‌اند. و شهرستان عجبشیر با مقدار (۰.۰۲۴)، هریس با مقدار (۰.۰۱۷۵)، ورزقان با مقدار (۰.۰۱۴۵)، چار اویماق با مقدار (۰.۰۰۶۵) و خدا

شکل(۴)- نقشه رتبه‌بندی براساس زیرساخت‌های گردشگری شهری

روش، از طریق رابطه (۱۷) محاسبه می‌شود. میزان شدت تغییرات Δp دو روشن در مقایسه با یکدیگر اگر برابر یک باشد نشان دهنده عدم وجود تغییرات است و هر چه از عدد یک فاصله بگیرد شدت تغییرات دو روشن در مقایسه با یکدیگر رو به افزایش است. نتیجه حاصل از محاسبه شدت تغییرات رتبه در دو تکنیک نشان دهنده شدت تغییر است.

در این رابطه ΔI : شدت تغییرات دو روشن؛ $rank_i$: رتبه سکونتگاه I در روشن اول؛ (r_2) : رتبه سکونتگاه I در روشن دوم، N : تعداد کل شهرستان‌ها.

$$\Delta I = \frac{\sum_{i=1}^N rank_i(r_1)}{N} - \frac{\sum_{i=1}^N rank_i(r_2)}{N} \quad (17)$$

$$\Delta I = \frac{20.077}{20} = 1.0038$$

درصد تغییر نتایج و شدت تغییرات رتبه

به منظور بررسی و مقایسه دقیق‌تر نتایج روشن‌ها با یکدیگر از دو روش درصد تغییر نتایج و شدت تغییرات رتبه استفاده می‌شود (بدری و اکبریان رونیزی، ۱۳۸۵):

۱-۲-۴- درصد تغییر نتایج: از طریق رابطه (۱۶) محاسبه می‌شود که درصد تغییر نتایج در یافته‌های دو تکنیک ۳۰٪ می‌باشد.

$$\Delta p = \frac{N - N_{cans tant}}{N} \times 100 \quad (16)$$

در این رابطه: Δp : درصد تغییرات در مقایسه دو روشن $N_{cans tant}$: تعداد نواحی که در مقایسه دو روشن، رتبه آنها ثابت است، N : تعداد کل شهرستان‌های مورد مطالعه.

$$\Delta p = \frac{20 - 14}{20} \times 100 = 30\%$$

۱-۲-۴- شدت تغییرات رتبه: شدت تغییرات دو روشن در مقایسه با یکدیگر بر مبنای رتبه نواحی در هر

(مثبت یا منفی) رابطه بین میانگین، میانه و مُد بررسی می‌شود. به طور کلی در مبحث چولگی سه نوع رابطه بین میانگین، مُد و میانه برقرار است. در حالت اول: میانگین برابر با میانه و میانه برابر با مُد؛ پس توزیع داده‌ها، متقارن است ($me = mo$)؛ در حالت دوم: میانگین بزرگتر از میانه و میانه بزرگتر از مُد؛ بنابراین توزیع داده‌ها دارای چولگی مثبت است. در حالت سوم: مُد بزرگتر از میانه و میانه بزرگتر از میانگین؛ بنابراین توزیع داده‌ها دارای چولگی منفی است ($mo > me > \bar{X}$)؛ در حالت سوم: مُد بزرگتر از میانگین، me (میانه) و mo (مُد) روابط مذکور، \bar{X} (میانگین)، me (میانه) و mo (مُد) است (رنجران، ۱۳۸۹: ۲۵).

بررسی مقادیر میانگین، میانه و مُد هر یک از متغیرهای مورد مطالعه پژوهش (جدول ۸) بیانگر، برقراری رابطه شماره دو بین آنها است. در این رابطه میانگین بزرگتر از میانه و میانه بزرگتر از مُد است. بنابراین توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری در سطح استان آذربایجان شرقی از نوع نامتقارن با چولگی مثبت است.

بررسی نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری

برای بررسی نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری مذکور در سطح استان آذربایجان شرقی ضریب چولگی پیرسونی به کار گرفته شده است. چوله اصطلاحی است که برای توزیع‌های نامتقارن به کار می‌رود. منحنی این توزیع‌ها دارای یک نقطه ماکزیمم است و فراوانی در دو طرف آن به سمت صفر میل می‌کند اما سرعت میل به سمت صفر در دو طرف ماکزیمم منحنی یکنواخت نیست، در نتیجه منحنی نامتقارن است (رنجران، ۱۳۸۹: ۱۲). این ضریب با استفاده از رابطه (۱۴) محاسبه و تعیین می‌شود

$$\text{رابطه (۱۴)} \quad SK = \frac{3(\bar{X} - \tilde{X})}{s}$$

مقادیر ضریب پیرسونی، بعد از محاسبه بین صفر تا $+3$ یا -3 است که مقدار صفر به معنای توزیع کاملاً متقارن و مقادیر $+3$ یا -3 به معنای توزیع کاملاً نامتقارن است (وحیدی اصل، ۱۳۸۶: ۶۵). با تعیین مقادیر SK ، نتیجه حاصله در شکل (۴) ارائه شده است. در رابطه مذکور، \bar{X} (میانگین)، \tilde{X} (میانه) و s (انحراف معیار داده‌ها) است. انحراف معیار داده‌ها با رابطه (۱۵) محاسبه می‌شود

$$\text{رابطه (۱۵)} \quad \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

شکل (۵) نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری را در سطح استان آذربایجان شرقی نمایش می‌دهد. مطابق شکل مذکور، نمودار مربوطه دارای یک نقطه ماکزیمم (واحدهای پذیرایی بین راهی و رستوران) با مقدار 0.894 است که سرعت میل فراوانی‌ها به سمت صفر نیز یکنواخت نیست. بنابراین توزیع زیرساخت‌ها نامتقارن است. اما جهت تعیین نوع چولگی

شکل ۵: نمودار نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری

جدول ۸: مقادیر مورد نیاز برای تعیین نوع چولگی

پارک های عمومی	مناطق نمونه گردشگری	شرکت ها و تعاونی های مسافربری	تعداد وسایل تغله	درون شهری	دفاتر خدمات	مسافربری	اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی	اماکن تفریحی (مزده، سینما، تئاتر و نمایشگاه)، واحدهای پذیرایی بین	واحدهای اقامتی و راهی و رستوران	هتل	متغیر
۱۵	۲.۲۵	۵.۵۵	۸۴۴.۵	۹.۷۵	۲۵۹.۸	۲۰.۴۵		۱۱	۶.۶		میانگین
۴.۵	۲	۴	۹۷.۵	۳	۱۲۴.۵	۱۱		۷	۳		میانه
۴	۲	۷	۰	۱	۷۹	۶		۰	۱		مُد
۳۹.۰۱	۰.۹۱	۸.۶۸	۲۸۹۴.۴۵	۳۰.۰۴	۵۴۳.۲۹	۴۱.۳۲		۱۳.۴۱	۱۳.۹۵		انحراف معیار

منبع: محاسبات نگارندگان

بین راهی و رستوران‌ها، اماکن تفریحی «موزه، سینما، تئاتر، نمایشگاه»، اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی، دفاتر خدمات مسافرتی، مناطق نمونه گردشگری، وسائل نقلیه عمومی درون شهری، شرکت‌ها و تعاونی‌های مسافربری و پارک‌های عمومی، با به کارگیری تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره TOPSIS و SAW در مرتبه دوم، مشخص کردن نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری در سطح استان آذربایجان شرقی با استفاده از ضریب چولگی پیرسونی، است. نتایج پژوهش مطابق با تکنیک TOPSIS و SAW بیانگر این است که شهرستان تبریز با مقدار (۰.۹۹۸) و خدآفرین با مقدار (۰.۰۳۵)، به عنوان برخوردارترین و محرومترین شهرستان‌ها از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری شهری در استان آذربایجان شرقی هستند. از سویی، بررسی نحوه توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری، با ضریب چولگی پیرسونی نیز نشان داد توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری در سطح استان آذربایجان شرقی نامتعادل (نامتقارن) با چولگی مثبت است. در کل، آنچه که از رتبه‌بندی نهایی به دست آمد، نشان دهنده عدم تعادل در توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری در شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی است. اگرچه یافته‌های به دست آمده از دو تکنیک نمی‌تواند واقعیت‌های موجود را در محدوده مورد مطالعه به طور کامل تشریح کند، با این حال، یافته‌های پژوهش گویای نیاز به بازنگری هر چه بیشتر در زمینه توزیع زیرساخت‌های گردشگری است. از عواملی که منجر به وقوع عدم تعادل در توزیع زیرساخت‌های گردشگری شهری در هر ناحیه به طور عام و در استان آذربایجان شرقی به طور خاص می‌شود، در خوش‌بینانه‌ترین نگرش، وجود شرایط و زمینه‌ها و به عبارتی پتانسیل‌های موجود در هر ناحیه است، مانند شرایط طبیعی و جغرافیایی حاکم بر ناحیه‌ها. در

بحث و نتیجه‌گیری

امروزه دلیل اهمیت گردشگری شهری در کارکرد دوگانه آن است، بدین معنا که از یک سو شهر، اصلی ترین مبدأ گردشگران به دلیل آلودگی‌های صوتی، هوا، ازدحام و شلوغی بالا و غیره است و کانون گردشگر پذیر به دلیل برخورداری از جاذبه‌های انسان ساخت از قبیل بناهای تاریخی، اماکن تفریحی و تجاری نظیر شهر بازی، مراکز خرید و غیره است. در حال حاضر نیز به دلیل پیچیدگی ماهیت شهرها و شبکه‌های بسیار گسترده اقتصادی، اجتماعی و سیاسی حاکم بر آن، گردشگری شهری با چالش‌های مهمی روبه رو است (حیدری چیانه، ۱۳۸۷: ۴۱). نخستین شرط موفقیت هر شهر در توسعه گردشگری شهری، وجود زیرساخت‌های مناسب شهری و مدیریت عالیانه و مدیرانه در عرصه‌های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و غیره است و دومین شرط برای تضمین موفقیت سیاست توسعه گردشگری شهری، تنسيق و آمایش جاذبه‌های شهر و ایجاد تسهیلات و امکاناتی است که دسترسی به جاذبه‌ها را بیش از پیش آسان سازد (تقوایی و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۱). بنابراین لازم است به پتانسیل شهرها برای رشد این نوع از گردشگری توجه شود. از مهمترین پتانسیل‌های نواحی شهری در این زمینه زیرساخت‌های گردشگری شهری مانند زیرساخت‌های اقامتی و هتل‌ها، واحدهای پذیرایی بین راهی و رستوران‌ها، اماکن تفریحی «موزه، سینما، تئاتر، نمایشگاه»، اماکن عمومی صرف غذا و نوشیدنی، دفاتر خدمات مسافرتی، مناطق نمونه گردشگری، وسائل نقلیه عمومی درون شهری، شرکت‌ها و تعاونی‌های مسافربری و پارک‌های عمومی است. در این راستا، اهداف اصلی پژوهش حاضر در مرتبه اول، رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی از نظر برخورداری از زیرساخت‌های گردشگری شهری از قبیل واحدهای اقامتی و هتل‌ها، واحدهای پذیرایی

جغرافیا و آمایش شهری- منطقه‌ای، سال چهارم، شماره ۱۲، پاییز ۱۳۹۳

- پوراحمد، احمد، امین فرجی ملایی، آزاده عظیمی و صدیقه لطفی (۱۳۹۱). تحلیل طبقه‌بندی کیفیت زندگی شهری با روش SAW، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۴، شماره ۴، ۲۱ تا ۴۴.

- تقوایی، مسعود، حمیدرضا وارثی و رعناء شیخ بیگلو (۱۳۹۰). تحلیل نابرابری‌های توسعه ناحیه‌ای در ایران، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۸۷، ۱۵۳ تا ۱۶۸.

- تقوایی، مسعود، حمیدرضا وارثی و اعظم صفرآبادی (۱۳۹۱). عوامل مؤثر در توسعه گردشگری شهری کرمانشاه، فصلنامه علمی-پژوهشی انجمن جغرافیای ایران (جغرافیا)، دوره جدید، سال دهم، شماره ۳۳، ۲۸ تا ۴۷.

- جمالی، فیروز، محمدرضا پورمحمدی و ابوالفضل قنبری (۱۳۸۸). تحلیلی بر روند نابرابری در نقاط شهری استان های ایران (۱۳۸۵-۱۳۶۵)، جغرافیا (تحقیقات جغرافیایی)، شماره ۹۵، ۱ تا ۲۸.

- حیدری چیانه، رحیم (۱۳۸۷). مبانی برنامه‌ریزی صنعت گردشگری، تهران: انتشارات سمت.

- رحمانی، بیژن، مجید شمس و ساناز حاتمی فر (۱۳۸۹). امکان‌سنجی توسعه پایدار گردشگری در شهر ملایر با استفاده از مدل SWOT، فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی، شماره ۳، سال اول، ۱۳ تا ۲۵.

- رنجبران، هادی (۱۳۸۹). آمار و احتمال و کاربرد آن در اقتصاد. انتشارات اثبات، تهران، چاپ هفدهم.

- رهنمائی، محمد تقی، ایوب منوچهری میاندوآب و امین فرجی ملایی (۱۳۹۰). تحلیل کیفیت زندگی شهری در بافت فرسوده شهری میاندوآب، مدیریت شهری، شماره ۲۸، ۲۲۳ تا ۲۴۰.

- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان آذربایجان شرقی (۱۳۹۱). جاذبه‌های گردشگری استان.

- سالنامه آماری استان آذربایجان شرقی (۱۳۹۰). استانداری آذربایجان شرقی.

بسیاری از موارد مشاهده می‌شود یک ناحیه ممکن است از نظر شرایط طبیعی و جغرافیایی حاکم، دارای پتانسیل‌های بالقوه جهت هر نوع توسعه و بهطور اخص توسعه زیرساخت‌های گردشگری باشد، اما مجموعه‌ای از عوامل دیگر منجر به نادیده گرفتن چنین پتانسیل‌هایی می‌شود، چنان‌چه سیاست‌گذاری‌ها و نوع استراتژی انتخابی برای توسعه در هر ناحیه از جمله این عوامل است. البته اتخاذ سیاست‌ها و استراتژی‌ها برای توسعه هر ناحیه می‌تواند ناشی از تناسب سیاست‌ها و استراتژی‌ها با امکانات و پتانسیل‌های ناحی باشد، ولی مشکل زمانی بروز می‌کند که بین سیاست‌ها و استراتژی‌های اتخاذ شده و پتانسیل‌های ناحی، تناسبی برقرار نباشد و اتخاذ این سیاست‌ها و استراتژی‌ها متأثر از عواملی همچون اقتصاد سیاسی، مسائل مذهبی یا قومی و نژادی است.

منابع

- اسماعیلی، رضا، امیر گندمکار و مجید حبیبی نوخدان (۱۳۹۰). ارزیابی اقلیم آسایش چند شهر اصلی گردشگری ایران با استفاده از شاخص دمای معادل فیزیولوژیک PET، پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، شماره ۱، ۵۷ تا ۱۸.
- افتخاری، عبدالرضا، مهدی پورطاهری و فاطمه مهدویان (۱۳۹۰). اولویت بندی ظرفیت‌های گردشگری مناطق روستایی شهرستان نیر، جغرافیا و توسعه، شماره ۲۳، ۲۴ تا ۳۸.
- بدربیان، سید علی و سعید رضا اکبریان رونیزی (۱۳۸۵). مطالعه تطبیقی کاربرد روش‌های سنجش توسعه‌یافتدگی در مطالعات ناحیه‌ای، جغرافیا و توسعه، شماره پیاپی ۷ (بهار و تابستان)، ۵ تا ۲۲.
- پاپلی یزدی، محمد حسین و مهدی سقاوی (۱۳۸۹). گردشگری (ماهیت و مفاهیم)، چاپ چهارم، تهران: انتشارات سمت.

رتیب‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی بر اساس زیر ساخت‌های ...

- روش‌های SAW ، TOPSIS، مدیریت شهری، شماره ۲۸، ۲۸۵ تا ۲۹۶.
- وحیدی اصل، محمد قاسم (۱۳۸۶). آمار و احتمال در جغرافیا، انتشارات دانشگاه پیام نور، چاپ دوم.

- Asadi, R. (2011). Strategies for Development of Iran Urban Tourism, Australian Journal of Basic and Applied Sciences, 5(9): 1933-1943.
- Buhalis, D. and Darcy, S. (2011). Accessible Tourism: Concepts and Issues, Bristol, UK: Channel View Publications.
- Kabassi, K. (2010) . Personalizes recommendations for tourists, Journal of Telematics and Informatics, Vol. 27, pp. 51-66.
- Muñoz, T. G. (2004). Madrid as a tourist destination: analysis and MODELIZATION of inbound tourism. International journal of tourism research. No. 6. Pp. 289-302.
- Sharpley, R. and Tefler, D. (2002). Tourism and Development, Concepts and Issues'UK
- Shen,G., Huang, X. (2011) Advanced Research on Computer Science and Information Engineering, Wuhan, China.
- UNWTO: United Nation Of World Tourism Organization (2014). International Tourism to continue Robust growth!
- Uysal, U. (2013). Urban Tourism Promotion: What Makes the Difference? Journal of Social Sciences, Vol 5, No1: 17-27.
- WTTC:World Travel & Tourism Council (2013).

- سیف الدینی، فرانک، محمد شعبانی فرد، علی حسینی و مصطفی رشیدی (۱۳۸۹). سنجش کیفیت و ظرفیت گردشگری شهری بر اساس الگوی رفتاری گردشگران و جامعه میزبان، نمونه موردی: شهر اصفهان، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۷۱، ۶۷ تا ۸۷.

- شماعی، علی و جعفر موسوی وند (۱۳۹۰). سطح‌بندی شهرستان‌های استان اصفهان از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از مدل های TOPSIS ، AHP ، پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال سوم، شماره ۱۰، ۲۳ تا ۴۰.

- کارگر، بهمن (۱۳۸۶). توسعه شهرنشینی و صنعت گردشگری در ایران، انتشارات سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، تهران.

- کاظمی، مهدی (۱۳۸۵). مدیریت گردشگری، تهران، انتشارات سمت.

- محبوب، سیامک و علی قشقائی (۱۳۸۸). رتبه‌بندی کتابخانه‌های عمومی جهان مبتنی بر عملکردهای کمی با استفاده از رویکرد MADM و مدل SAW ، پیام کتابخانه، ۱۵ تا ۳۳، ۲(۲).

- مؤمنی، منصور (۱۳۹۱). میاحت نوین تحقیق در عملیات، چاپ چهارم، تهران: انتشارات گنج شایگان.

- مومنی، مهدی (۱۳۸۸). تحلیلی از نابرابری و عدم تعادل فضایی توسعه در استان اصفهان. جغرافیا و مطالعات محیطی، سال اول، شماره اول، ۴۲ تا ۳۵.

- نوجوان، مهدی، علی اصغر محمدی و اسماعیل صالحی (۱۳۹۰). کاربرد روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره در برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای با تأکید بر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی